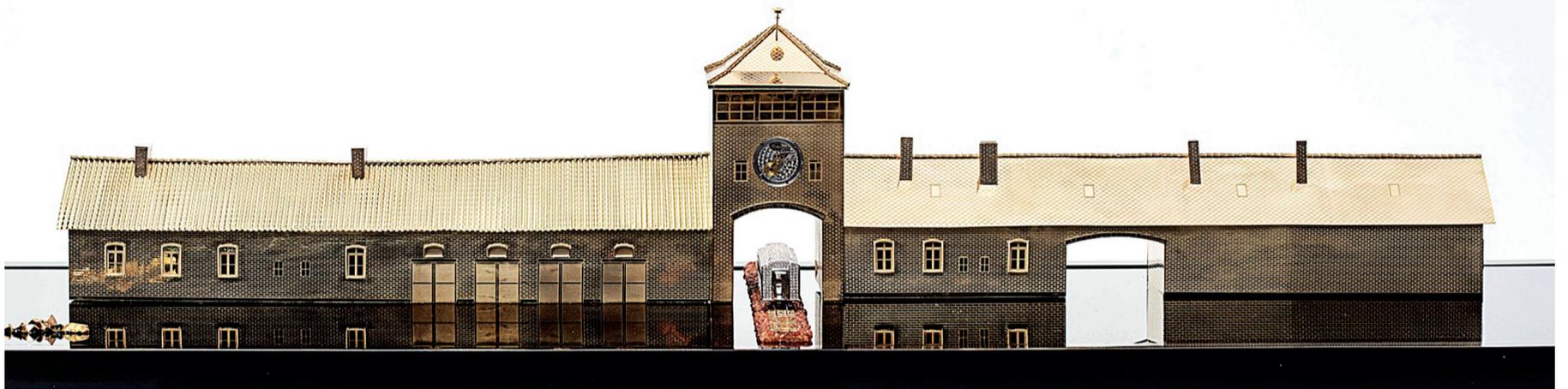

Det er grænserne vi skal udfordre for at fjerne dem

Marco Evaristti voldsomme og provokerende performative værker kalder, som en rød tråd, konstant på kærligheden og medmenneskelig sameksistens

Rolexgate, 2006 - 18 karat guld, 11 karat diamanter, agater monteret på sort spejlplade. 16 x 46 x 106 cm

Hvad vil du opnå med dit kunstneriske virke?

Du fortæller at du er optaget af livsdrift, dødsdrift og sexdriften i dine værker - hvordan udtrykker det sig?

Mine værker beskæftiger sig med de fortællinger, jeg finder, er udbredte i samfundet. Intentionen er at transformere menneskers liv. Der er ofte tale om værker, hvor den performance, der knytter sig til værket er en væsentlig del af værket. Det gælder både, når Jeg bestiger Mont Blanc i *The Mont Rouge Project*, 2007, når jeg som jøde blander blod med en muslim i *Goodbye Kiss*, 2003, når jeg skaber malerier ud af heroin sammen med narkomaner på Vesterbro i *Super Heroes*, 2003, og når jeg besøger fange 000800 på dødsgangen i Texas i *Five2Twelve*, 2007-2008.

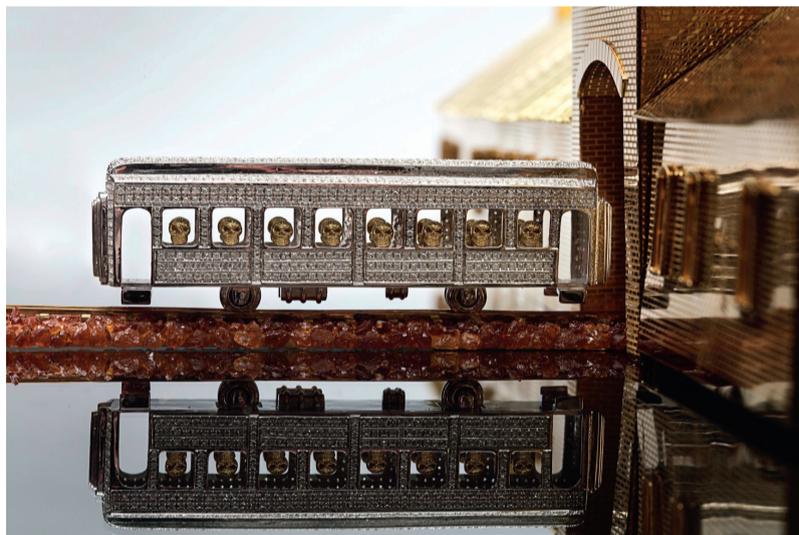
Kroppen er på alle måder et af mine centrale materialer. Jeg sætter konstant både min egen, andres og museums- gæsternes kroppe i spil. Jeg får eksempelvis selv foretaget fedtsugning i *Polpette al Grasso di Marco*, 2006, lader gæsterne tilbyde deres egen nyre til salg i Life Auction, 2012 og benytter jøders guldtender fra *Auschwitz i Rolexgate*, 2006.

Mine temaer er ofte religionernes stridigheder og menneskers ulighed. Jeg konfronterer os både med samtidens væsentlige spørgsmål, men også med vor egen personlige stillingtagen – eller mangel herpå. Jeg mener, at en stor del af os bruger livet på at være voyeuristiske moralister, som til dagligt fokuserer på alt for små problemer. At et kunstværk med slørhaler i blendere *Helena & El Pescador* på Trapholt i 2000 kunne medføre en større retssag, ser jeg som et nærmest surrealistisk billede på denne voyeuristiske moralismes sejr i samfundet. Jeg vil i stedet have os til at tage fat i de helt store etiske dilemmaer såsom: Hvorfor har der altid været stridigheder mellem de store religioner? Hvorfor er der forskel på værdien 'liv'? Hvilke løsninger kan vi vinde på? Jeg ønsker at sætte et spejl op foran os og få os til at genoverveje vores stillingtagen i forhold til de emner, jeg bringer til torvs.

Mine værker breder sig ofte over flere temaer på samme tid.

Konflikttemaet omhandler religionernes indbyrdes stridigheder. Jeg sætter religionerne ind i konfronterende sammenhænge, hvor blod, hår, kys og døden indgår som materialer, der på samme tid adskiller og forener. Jeg tilbyder med *Pink State* en utopi, hvor vi alle inviteres ind i et tankesæt, som bygger på respekt for os selv, for andre og for naturen. Menneskerettighedstemaet er funderet i en undren over, at man i et civiliseret land som USA udfører systematiserede drab på mordere, der er endt på dødsgangen. Hvilke mekanismer benytter systemet til at legitimere dette med? Med kropstemaet går jeg helt konkret i kødet på kroppen og på vores forhold til spørgsmålet om, hvorvidt kroppen er vores personlige subjekt eller dybest set et objekt, man kan handle med. Måske opfatter vi kynisk os selv og vores nærmeste som subjekter og andre som objekter? Det er mit ønske at skabe kommunikation gennem mine værker. Et af de centrale temaer i mit arbejde handler om menneskerettigheder og om den måde, hvorpå vi lever sammen.

Du lavede en miniature af Auschwitz i guld, den provokerede mig mere end noget andet, da min mor var 9 måneder i Auschwitz. Hvad ville du fortælle med det værk? En bygning i guld kan jo mistolkes som en hyldest....

Rolexgate kom til ad flere veje. Jeg var i Østrig og der blev jeg ført til en mand, der var kendt for sin samling af krigsrelikvier. Herunder - skulle det vise sig - nazi relikvier. I den lade jeg blev vist rundt i langt ude på landet stod jeg pludselig foran et glas med guldplomber. Raget ud af munden på jøder i fangenskab! Jeg købte glasset velvidende, at jeg måtte bruge dem i et værk. En af mine metoder har altid været at bruge materialer fra den virkelighed jeg gerne vil bringe i spil i værket.

Senere læste jeg en undersøgelse om hvad unge i Europa mente Auschwitz er. Nogle gættede på en øl.

Og endelig foretog jeg et kvalificeret gæt om, hvor guldet fra Rolex's produktion af guldure i det neutrale Schweiz under og efter 2. verdenskrig mon stammede fra. Derpå valgte jeg at smelte guldet fra plomberne - tilført to af min jødiske mormors guldplomber, overleveret mig fra min mor - sammen med en masse yderligere tilkøbt guld og brugte det til en tro kopi af et af krigens grufuldste ikoner: indgangspartiet fra Auschwitz - Birkenau - tilsat et Rolexur i tårnet. Og et diamanbeklædt guld tog fyldt med guldkranier - passagerer sendt direkte i døden.

Det var bestemt ikke en hyldest, men en anklage og en erindring, der skulle printe sig ind på nethinden, om hvilke forbrydelser, der fandt sted i kz-lejrene og under hele det nazistiske regime.

Du maler også æstetiske malerier. Hvordan hænger det sammen med dine happenings hvor død, tortur og menneskets grænser for nåde/ondskab afprøves? Hvad udtrykker de?

Nu var du inde på, at Rolexgates æstetik kan ligne en hyldest. Jeg tror på æstetik som et tiltrækningsmiddel - du fanger folks opmærksomhed gennem æstetik. Når du så har den, kan værkets budskab foldes ud. Mine *Crash* malerier malet med blod fra trafikofre er sarte, sfæriske, strøg med et nærmest kaligrafisk udtryk.

Jeg tænker sjældent en eller anden form for død eller andre grænser ind i mine værker. Døden, forstå mig ret, er vores stærkeste drivkraft. Så hvis jeg hylder noget er det den - for uden vores bevidsthed om døden ingen glæde og forståelse for livet. Det er døden og tabet vi skal huske for at værdsætte livet - fatte at tiden er lånt. Og det er grænserne vi skal udfordre for at fjerne dem, der begrænser os i at leve livet - og med kærligheden - fuldt ud.

Marco Evaristti
født i Santiago, Chile i midt 1960'erne.
Bosiddende i Danmark og uddannet arkitekt på Det kgl. Kunstakademi i start 90'erne.
Påbegyndte en karriere som kunstner dagen efter sin afgang fra akademiet - på sin professor, Henning Larsens, opfordring.

Nedslag i kunstkarrieren:

1995 *Crash*, Bangkok National Gallery
2000 *Helena* på udstillingen *Eyegoblack* på Trapholt
2004 - til ud i fremtiden *Pink State*, hvor ikoniske landskaber som et isbjerg på Grønland, toppen af Mont Blanc, en geysir på Island m.m. transformeres med rød frugtfarve. 2006 *Rolexgate*.
Sideløbende en række arkitektur og designprojekter